

จิตรกรรมสื่อผสม: พ่อและบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จ

Mixed Media Painting: Father and the Unfinished House.

เนธิมา สุวรรณวงศ์ / Natima Suwannawong¹

Received: Jan. 16, 2024 Revised: Apr. 19, 2024 Accepted: Jun. 14, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิจัยเชิงสร้างสรรค์เรื่อง จิตรกรรมสื่อผสม: พ่อและบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนถึงความทรงจำระหว่างพ่อกับลูก คุณค่าความรักระหว่างพ่อกับลูก และเพื่อศึกษากระบวนการ เทคนิควิธีการ การสร้างสัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมสื่อผสมให้สอดคล้องกับแนวคิด มีวิธีดำเนินการวิจัยสร้างสรรค์โดยวิธีการสำรวจ (Survey) การสังเกตทางตรง (Direct Observation) การเก็บข้อมูลจากพื้นที่บ้านเกิดในจังหวัดนครศรีธรรมราช และการสัมภาษณ์แบบไม่จำกัดคำตอบ (Non-Directive Interview) จากพ่อของผู้วิจัย ประกอบกับการศึกษาอิทธิพลที่มีต่อแนวคิดและแรงบันดาลใจที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรมสื่อผสม วัตถุทางความทรงจำ แนวคิด การถวิลหาอดีต แนวคิดศิลปะนาอีฟ และงานเย็บปัก ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาประเด็นทางความทรงจำต่าง ๆ ที่พ่อมีร่วมกับผู้วิจัย ผ่านเรื่องเล่า และการเก็บข้อมูลวัตถุทางความทรงจำจากพื้นที่บ้านเกิด ได้ประมวลผลในการสร้างสัญลักษณ์สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสมผ่านการเย็บปัก 3 วิธีการ ได้แก่ 1) ปากกาเขียนผ้า การเย็บ การต่อผ้า การปัก และการชุน 2) การเย็บ การต่อผ้า การปัก การชุน และการใช้ใยสังเคราะห์ และ 3) การปัก และการชุน

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

¹Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ซึ่งมีที่มาของวิธีการจากวัตถุความทรงจำ ได้แก่ ตุ๊กตา ผ้าห่ม และ ภาพเขียนในวัยเด็ก ประกอบกับเรื่องเล่าความประทับใจในอดีตจากพ่อที่มีต่อ ผู้วิจัย สร้างสรรค์และพัฒนาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม จำนวน 5 ชิ้น ที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดความรัก ความทรงจำระหว่างพ่อและผู้วิจัย การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้สะท้อนให้เห็นสภาวะการถวิลหาอดีต สัญลักษณ์ที่ แทนค่าความรู้สึกหววนรำลึกถึงอดีตที่มีร่วมกันกับบุคคลและพื้นที่ที่มีความสำคัญ ต่อชีวิต การกลับไปทบทวน และการกลับไปมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับประสบการณ์ ในอดีตอีกครั้ง แสดงให้เห็นถึงคุณค่า การดำรงอยู่ และการดำเนินอยู่ของ ความทรงจำที่ยังคงส่งผลต่อการใช้ชีวิตของผู้มีส่วนร่วมมาจนถึงปัจจุบัน

คำสำคัญ : การเย็บปัก ความทรงจำ จิตรกรรมสื่อผสม การถวิลหาอดีต

Abstract

This article is part of the creative research on mixed media painting: Father and the Unfinished House. The objectives were 1) to create works that reflect the memories between a father and a child and the value of love between them and studying the process and 2) to study the process and techniques for creating symbols in mixed media paintings in accordance with the concept. The creative research methods included surveys, direct observation, field data collection conducted in the hometown area in Nakhon Si Thammarat province, and a non-directive interview with the researcher's father along with studying the influence on ideas and inspiration related to mixed media painting, memory objects, the concept of nostalgia, naif art concepts, and embroidery work. The research results revealed that the study of various memory issues that the father had with the researcher through stories and the memory objects collected in the hometown area was processed

into creative signs in mixed media paintings using 3 methods of embroidery: 1) fabric writing pens, sewing, fabric joining, embroidery, and punching; 2) sewing, fabric joining, embroidery, punching, and using synthetic fibers; and 3) embroidery and punching. The methods derived from the memory objects included dolls, blankets, and childhood paintings together with the storytelling from the father's past impressions on the researcher, all of which were created and developed into five mixed media paintings in line with the concept of love, memories between the researcher and his father. The creation of this series reflected a state of nostalgia, a symbol that represents nostalgia for people and areas that are important to life, reflection, and returning to interact with past experience once again. They showed the value, existence, and continuity of memories that still affect the lives of those who participated in the experiences until now.

Keywords : Embroidery, memories, mixed media painting, nostalgia

บทนำ

พื้นที่บ้านเกิดเป็นสถานที่ที่มีความหมายและความสำคัญอย่างใกล้ชิดกับชีวิตของมนุษย์ เป็นสถานที่ที่สร้างและเก็บความทรงจำผ่านหลากหลายเหตุการณ์ที่แตกต่างกันตามช่วงเวลาของชีวิต โดยเฉพาะกับผู้ที่มีการย้ายถิ่นฐาน การเติมเต็มชีวิตกับครอบครัวและประสบการณ์ที่บ้านเกิดนั้นเป็นความทรงจำที่ลึกซึ้งและมีคุณค่า ที่ส่งผลถึงความรู้สึกนึกคิดและการดำเนินชีวิตเมื่อเติบโตขึ้น

ตามแนวคิดของ อ็องรี แบร์กซง (Henri Bergson) ที่กล่าวถึง ความทรงจำที่เกิดจากการจดจำหรือระลึกย้อน ว่าเป็น ความทรงจำบริสุทธิ์ (pure memory) ซึ่งความทรงจำเหล่านี้เกิดจากการคัดเลือกภาพ การรับรู้ต่าง ๆ ไว้ในแต่ละช่วงเวลา ความทรงจำเหล่านี้ถูกผลิตซ้ำ หรือถูกกระตุ้นย้ำอยู่เรื่อย ๆ ซึ่งทำให้เราสามารถพูดได้ด้วยเช่นกันว่าความทรงจำที่เราคิดว่าจดจำได้นั้นแท้จริงเป็น

สำเนาของความทรงจำแรก (กิตติพล สรัคคานนท์, 2564) การถวิลหาอดีต (Nostalgia) จึงเป็นรูปแบบการรับรู้ วิธีคิดหรือวิธีการให้ความหมาย ประสบการณ์ชีวิตในอดีต ที่มนุษย์แต่ละคนใช้ผลิต ปรับแต่ง หรือทำความเข้าใจ เรื่องเล่าส่วนตัว (private narrative) ความทรงจำส่วนบุคคล (personal memory) หรือภาพตัวแทนเชิงอัตลักษณ์ของมนุษย์แต่ละคน (self-identity representation) (พัฒนา กิตติอาษา, 2546, น.7) จากแนวคิดดังกล่าวจึงนำไปสู่ การศึกษาสัญญาอันเป็นสิ่งบอกเล่าประสบการณ์ในอดีต ซึ่งตั้งอยู่ในรูปแบบ ของวัตถุและเรื่องเล่าทางความทรงจำระหว่างพ่อและผู้วิจัยในพื้นที่บ้านเกิด

เมื่อ พ.ศ. 2537 “บ้าน” ได้ถูกสร้างขึ้น ในอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ซึ่งดำเนินไปพร้อมกับชีวิตที่เติบโตขึ้นของผู้วิจัยและสมาชิก ในครอบครัว โดยมีพ่อเป็นผู้ลงมือสร้าง จนกระทั่งผู้วิจัยจากบ้านมาศึกษาต่อ จนจบปริญญา และทำงานไกลจากบ้าน ทว่า บ้านที่เก่าและต้องปรับปรุง เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาถูกรื้อสร้างใหม่เสมอ และยังคงสร้างไม่เสร็จจนถึง ปัจจุบัน บ้านที่สร้างไม่เสร็จนำไปสู่การตั้งคำถามถึงปัจจัยบางอย่างที่ทำให้เกิด ความไม่สมบูรณ์ทางกายภาพ การทบทวนเรื่องราวความทรงจำในพื้นที่บ้าน ซึ่งเปรียบเสมือนที่ตั้งของความทรงจำที่บรรจุเรื่องราวชีวิตในวัยเยาว์ของผู้วิจัย และพ่อ การให้ความสำคัญถึงงานสร้างบ้านของพ่อ ซึ่งถึงแม้พ่อไม่ได้เรียนจบ ปริญญาตรี ไม่ได้ประกอบอาชีพที่มั่นคงหรือได้รับการนับหน้าถือตาในสังคม แต่พ่อก็เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของทุกคนในบ้าน งานรับจ้างทั่วไปหรือ งานรับเหมาก่อสร้างของพ่อที่ถูกเบียดบังเวลาไปด้วยงานการดูแลลูกและทุกคน ในครอบครัว ความทรงจำตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของผู้วิจัยจึงถูกปะติดปะต่อ ทับซ้อนกันไว้ด้วยภาพความเสียดสีของพ่อ การช่วยเหลือผู้อื่นก่อนตนเองเสมอ ทำให้เกิดเป็นแนวคิดในการถ่ายทอดเรื่องราวความทรงจำในวัยเยาว์ที่มีความสุข เมื่อได้ระลึกถึงพ่อ ที่ถึงแม้ว่าการกล่าวถึงบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จจะดูเหมือนเป็น ความขาดตกบกพร่อง แต่สำหรับผู้วิจัยในฐานะลูก สิ่งเหล่านี้คือหลักฐาน เชิงประจักษ์ที่บ่งบอกถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูก ที่ถึงแม้เวลาจะผ่านมานาน แค่นั้นสิ่งเหล่านั้นก็ยังคงดำเนินอยู่ถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษากระบวนการและเทคนิควิธีการ การสร้างสัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมสื่อผสมให้สอดคล้องกับแนวคิด อันนำไปสู่การพัฒนาผลงานต่อไป
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนถึงความทรงจำระหว่างพ่อกับลูก คุณค่าความรักระหว่างพ่อกับลูก

วิธีการดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ (Creative Research) มีวิธีการวิจัย ศึกษาหาความรู้และข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

1. ขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การค้นคว้าหาข้อมูลจากสถานที่จริง ซึ่งประกอบไปด้วยเรื่องเล่า เหตุการณ์ต่าง ๆ ในวัยเยาว์ โดยใช้วิธีการสำรวจและการสังเกตทางตรง (Direct Observation) ซึ่งผู้วิจัยจะสังเกตและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วัตถุต่าง ๆ ภายในพื้นที่บ้านเกิดจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีความเกี่ยวข้องกับ ความทรงจำระหว่างพ่อและผู้วิจัย ผ่านการสัมภาษณ์แบบไม่จำกัดคำตอบ (Non-Directive Interview) ถึงความรู้สึก ความประทับใจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความทรงจำต่าง ๆ ที่พ่อและผู้วิจัยมีร่วมกัน โดยผู้ให้สัมภาษณ์สามารถ แสดงความคิดเห็นความรู้สึกได้อย่างอิสระ

1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจิตรกรรม สื่อผสม (Mixed Media Painting) วัตถุทางความทรงจำ (Memory Object) แนวคิดการถวิลหาอดีต (Nostalgia) ศิลปะแบบนาอิว (Naive Art) การงาน เย็บปัก (Embroidery)

1.3 ศึกษาค้นคว้าวัสดุที่ใช้ในการวิจัย เป็นการรวบรวมวัสดุที่มีความหมาย ส่งผลทางความรู้สึก และเป็นวัสดุที่เป็นสัญลักษณ์แทนประสบการณ์ ในอดีตที่เป็นความทรงจำร่วมกันระหว่างพ่อและผู้วิจัย

2. ขั้นการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 การประมวลแนวคิด และร่างภาพต้นแบบ 2 มิติ (Sketch) ผู้วิจัยประมวลแนวคิดจากการพิจารณาข้อมูลที่ได้ศึกษาจากสถานที่จริง คือ

บ้านของผู้วิจัย ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองป่าเหล่า อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยพิจารณาถึงบริบท สภาพแวดล้อม ข้าวของเครื่องใช้ในวัยเยาว์ ได้แก่ ตุ๊กตา เสื้อผ้า ผ้าห่ม ภาพเขียน ของเล่นอื่น ๆ ที่ยังถูกเก็บไว้ภายในบ้านทั้งที่ไม่มีการใช้งานแล้ว ภายภาพของบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จซึ่งปรากฏเป็นช่องว่างทำให้เห็นโครงสร้างภายในหลายจุด เรื่องราวความทรงจำเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกของพ่อในประเด็นประสบการณ์ที่พ่อมีความประทับใจมากที่สุด ได้แก่ การป้อนข้าวลูก ก่อนไปโรงเรียน การรับ-ส่งลูกไปโรงเรียน และการเล่นกับลูก เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวแล้วจึงนำมาค้นหา คัดเลือกวัสดุ (Material) ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีความสอดคล้องกับแนวความคิดมากที่สุด อันจะนำไปสู่วิธีการสร้างสรรค์ที่สะท้อนถึงแนวความคิดความทรงจำ ความรัก ความอบอุ่นระหว่างพ่อและผู้วิจัย

จากข้อมูลดังกล่าว ร่วมกับเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง นำไปสู่การประมวลแนวความคิด เพื่อสร้างภาพร่าง พบว่า วัตถุทางความทรงจำ (Memory Object) ได้แก่ ตุ๊กตา เสื้อผ้า ผ้าห่มในวัยเด็กมีความสัมพันธ์กับแนวคิดที่แสดงถึงความรัก ความอบอุ่น จึงเลือกใช้วัสดุที่เป็นผ้าและไหมพรมเป็นวัสดุหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน ใช้รูปแบบศิลปะนาอิว (Naive Art) จากภาพเขียนในวัยเด็ก สื่อถึงประสบการณ์ในวัยเยาว์ที่มีความสุข สนุกสนาน และเป็นอิสระ ใช้ทัศนธาตุตามแนวคิดการถวิลหาอดีต (Nostalgia) และกระบวนการงานเย็บปัก (Embroidery) สื่อถึงการจดจำ ระลึกถึง การใช้ด้ายและวัสดุหัตถกรรม นำเสนอช่องว่าง พื้นที่ การทำซ้ำ แนวคิดเกี่ยวกับระยะทาง (เมตตา สุวรรณศรี, 2561, น.183) การสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Painting) ที่บอกเล่าเรื่องราวความทรงจำที่มีความสุขระหว่างพ่อและผู้วิจัย

2.2 การสร้างสรรค์จิตรกรรมสื่อผสม ภายใต้แนวคิดการระลึกถึงความรัก ความผูกพัน ของพ่อผ่านมุมมองของลูกสาวแบ่งเป็น 3 วิธีการ ดังนี้

2.2.1 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วยปากกาเขียนผ้า การเย็บ การต่อผ้า การปัก และการชุบ

2.2.2 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วย การเย็บ การต่อผ้า การปัก การชุน และการใช้ใยสังเคราะห์

2.2.3 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วย การปัก และการชุน

3. ขั้นการวิเคราะห์ ด้านเนื้อหา แนวคิดและกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงสัญญาณที่ใช้เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ ให้มีความสอดคล้องกับแนวคิด และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. ขั้นเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ผ่านการจัดแสดงนิทรรศการ

5. ขั้นสรุป อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะจากการศึกษา เพื่อการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัยทางศิลปกรรม และการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ต่อไป

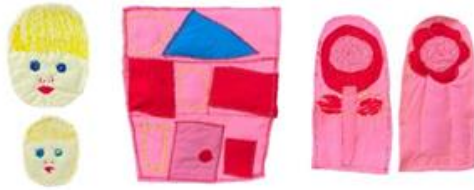
ผลการวิจัย

จากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม: พ่อและบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จ มีการวิเคราะห์ผลจากการค้นคว้าภาคสนามและเอกสาร การทดลอง บันทึก รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาจนเกิดการพัฒนาทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน การวิเคราะห์ด้านแนวคิด เนื้อหา รูปแบบ การตีความสู่การสังเคราะห์องค์ประกอบทางศิลปะ ความหมายเชิงสัญลักษณ์ ทัศนธาตุ ในการสร้างสรรค์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์และพัฒนาผลงาน ดังนี้

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานชุดนี้ ในระยะแรก เป็นระยะที่มีการทดลอง ทางด้านเทคนิค รูปแบบ และการสรุปแนวคิด การค้นคว้าวัสดุ ที่นำมาใช้ รวมถึงการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลภาคสนามจากพื้นที่บ้านเกิด ในชุมชนของป่าเหล่า อำเภอมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยข้อมูลในการนำมาประมวลผล ได้จากการสัมภาษณ์พ่อซึ่งเป็นบุคคลในพื้นที่ และการเก็บข้อมูลจากวัตถุในบ้านที่ถูกเก็บไว้แต่ไม่มีการใช้งาน นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ จนได้สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งผลงาน 2 ชิ้นแรก พบปัญหาใกล้เคียงกัน นั่นคือ ปัญหาทางเทคนิคที่ยังไม่มีความชำนาญ ด้วยรูปแบบการทำงานแบบศิลปะนาอิว ที่ถึงแม้ว่าจะถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยผู้ที่ยังไม่ชำนาญก็ตาม แต่ทักษะบางอย่าง เช่น ทักษะการเย็บด้วยจักรไฟฟ้า การทำความสะอาดกับวัสดุ อุปกรณ์

มียังความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกฝนให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ตรงกับความต้องการภายในระยะเวลาที่กำหนด ปัญหาด้านเทคนิคการปักเส้นที่ปักไม่ตรงกับรูปแบบและปัญหาด้านการจัดการกับชิ้นงานที่มีขนาดใหญ่เพราะการปักผ้าที่มีขนาดใหญ่ต้องอาศัยการวางแผนในการทำงาน รวมถึงอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้ผลงานในระยะแรกพบปัญหาในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานค่อนข้างเยอะ และทำให้ผลงาน 2 ชิ้นแรก มีการใช้เทคนิคเย็บปักที่หลากหลาย เช่น การเย็บ การปัก การชุน การระบายสี การปะติด และการใช้ใยสังเคราะห์ เนื่องจากต้องการศึกษากระบวนการวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน การค้นหาภาษาทางเทคนิค และกระบวนการที่สอดคล้องกับแนวคิด

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานในระยะต่อมา มีการปรับปรุงและพัฒนาทั้งเรื่องของการใช้วัสดุ เทคนิควิธีการ และแนวความคิด ถูกปรับเปลี่ยนจากการปะติดผ้า ระบายสี และการใช้ใยสังเคราะห์ เป็นการเย็บปักบนผ้าสีพื้นเพียงอย่างเดียว รวมถึงการจัดการการติดตั้งผลงานเพื่อจัดแสดง ก็มีการปรับเปลี่ยนเป็นการชิงด้วยเฟรมเพื่อให้ผลงานมีความเรียบร้อยมากยิ่งขึ้น ผลงานในระยะนี้ มีด้วยกันทั้งหมด 3 ชิ้น แต่ละชิ้นมีแนวความคิดร่วมกัน แต่สิ่งที่นำเสนอมีความแตกต่างกัน ผลงานแต่ละชิ้นมีการพัฒนาทั้งเรื่องวัสดุ องค์ประกอบ เทคนิควิธีการสร้างสรรค์ การจัดวาง การนำเสนอ การวางแผนงานที่มีการพัฒนาตามลำดับ ทำให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสร็จจุล่งตามระยะเวลาที่กำหนด และสามารถดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย

ภาพที่ 1 ผลงานชิ้นที่ 1 “Daughter, house and garden”

เทคนิค Embroidery ขนาด 50 x 100 เซนติเมตร

(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566)

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ ชิ้นที่ 1

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม “Daughter, House And Garden” (ภาพที่ 1) ได้รับแรงบันดาลใจจากเรื่องเล่าของพ่อถึง “พี่โบ” ตุ๊กตาเด็กผู้หญิงที่กระพริบตาได้ ซึ่งมีความน่ารัก สดใส เป็นตัวแทนของความเป็นผู้หญิงสำหรับลูก แต่เป็นความน่าสะพรึงกลัวสำหรับพ่อ โดยพ่อเล่าถึงเหตุการณ์การจากไปของพี่โบ เกิดขึ้นจากการเล่นของลูก การขีดเขียน ตัดแต่งผม สร้างพื้นที่จำลองเป็นบ้านอยู่ใต้บันได ซึ่งบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จทำให้ผู้คนในบ้านสามารถมองเห็นพี่โบ ได้อย่างชัดเจน เมื่อถึงเวลากลางคืนพี่โบยังเพิ่มความน่าสะพรึงกลัว ทำให้พ่อต้องแอบนำพี่โบไปทิ้งที่คลองหน้าบ้านโดยไม่ให้ลูกรู้ ซึ่งถือว่าประสบผลสำเร็จ เพราะผู้วิจัยได้รับรู้เรื่องราวก็เมื่อเป็นเด็กโตแล้ว และเรื่องนี้ก็ถูกเล่าซ้ำอย่างสนุกสนานจนถึงปัจจุบัน จากเรื่องเล่าข้างต้น ไม่ได้หมายความว่าพ่อนำไปทิ้งที่คลองจริง ๆ หากแต่เป็นการเปรียบเทียบเพื่อสร้างอารมณ์ในการเล่าถึงความทรงจำ แสดงให้เห็นถึงสังคมในชุมชนคลองป่าเหล่า ที่มีบริบทการใช้ชีวิตที่สัมพันธ์กับแม่น้ำ ลำคลอง และยังคงความเป็นธรรมชาติ การเล่นของเล่นในวัยเด็กของผู้วิจัย ช่วง พ.ศ. 2537 มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้วัสดุสังเคราะห์ที่เป็นวัสดุแห่งยุคหลังปฏิวัติอุตสาหกรรม นำมาสู่การสร้างสรรคด้วยเทคนิค การเย็บ การต่อผ้า การปัก การชุน และการใช้ใยสังเคราะห์ ในทางกายภาพ วัสดุที่ใช้ประกอบด้วยผ้าที่มีพื้นผิว (Texture) ลื่น บาง มีความทึบปานกลาง มีสีสดใส เป็นสีโทนร้อนร้อยละ 80 และสีโทนเย็นร้อยละ 20 ซึ่งการเลือกวัสดุและวิธีการ

สร้างสรรค์ผลงานได้รับแรงบันดาลใจมาจากชุดของตุ๊กตา และเสื้อผ้าของเด็กผู้หญิง นำมาประกอบกับกระบวนการเย็บตุ๊กตาผ้า และรูปร่าง รูปทรงที่ได้จากภาพเขียนในวัยเด็ก บ้าน และธรรมชาติโดยรอบ ใช้ภาพตุ๊กตาแทนตนเอง ในวัยเด็ก นำเสนอด้วยการจัดวางรูปร่างบนพื้นที่ว่าง ด้านเนื้อหา ผลงานชิ้นนี้แสดงออกถึงความทรงจำที่มีความสุข สนุกสนาน ประสบการณ์ร่วมระหว่างพ่อและลูกสาว ภายใต้บริบทของสังคมในยุคสมัยนั้น

ภาพที่ 2 ผลงานชิ้นที่ 2 “My dad’s job” เทคนิค Embroidery
(Sewing, Patchwork) ขนาด 90 x 64 เซนติเมตร
(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566)

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ ชิ้นที่ 2

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม “My Dad’s Job” (ภาพที่ 2) เป็นการรวบรวมชิ้นส่วนของความทรงจำหลากหลายเรื่องราว เป็นการรวบรวมงานของพ่อในการเลี้ยงดูลูก ได้แก่ การรับ-ส่งลูกด้วยรถจักรยานยนต์คู่ใจที่ใช้งานมากกว่า 20 ปี อาหารที่กินด้วยกันในมือพิเศษ มือเข้าก่อนไปโรงเรียนของเล่นที่พ่อชอบและพยายามบอกว่าซื้อให้ลูกเล่น ความสำเร็จของลูกในการขอเลี้ยงสุนัขตัวแรกและตัวต่อมา ผลงานชิ้นนี้เป็นการบันทึกประวัติศาสตร์ของพ่อและผู้วิจัยในช่วงวัยเด็ก ภาพของความทรงจำถูกนำมาปะติด ปะต่อ ลงบนผ้าที่ได้แรงบันดาลใจ

จากรูปร่างช่องว่างของบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จประกอบกับรูปร่างของผ้าห่มที่แทนค่าความอบอุ่นของครอบครัว ผลงานชิ้นนี้มีความโดดเด่นเรื่องสีที่ใช้ ซึ่งสีที่ใช้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากสีของรองเท้าพล และชุดพลในวัยช่วงอนุบาล เนื่องจากสมัยก่อน นักเรียนส่วนใหญ่จะใส่รองเท้าสีขาว แต่พอซื้อรองเท้าสีสดใสมาให้ ทำให้ตอนเด็ก ๆ รู้สึกไม่ชอบเพราะไม่เหมือนกับคนอื่น แต่เมื่อโตขึ้นมากกลับกลายเป็นความประทับใจที่ดีที่ผู้วิจัยมีร่วมกับพ่อ ด้านองค์ประกอบผลงานชิ้นนี้มีการจัดดุลยภาพแบบสมมาตร มีจุดนำสายตาอยู่กึ่งกลางภาพ และมีการใช้จังหวะ ในการกระจายค่าน้ำหนักไปรอบ ๆ ใช้สีโทนร้อนร้อยละ 20 และสีโทนเย็นร้อยละ 80 ผลงานชิ้นนี้ใช้เทคนิคการเย็บปะติด และการเดินเส้นอย่างอิสระ บนรูปร่างรูปทรงเรขาคณิต แสดงออกถึงความทรงจำที่มีแปรเปลี่ยนตามกาลเวลา สะท้อนสถานะถวิลหาอดีต ประสบการณ์ร่วมระหว่างพ่อและลูกสาว ที่มีการทับซ้อน การตีความ ความรู้สึกที่มีต่อความทรงจำเก่าที่แปรเปลี่ยนไปผ่านประสบการณ์เมื่อโตขึ้น ความไม่สมบูรณ์ของความทรงจำที่มีทั้งความเข้ม อ่อน การทำงานของความทรงจำที่มีผลต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบัน

ภาพที่ 3 ผลงานชิ้นที่ 3 “Chaotic morning” เทคนิค Embroidery

ขนาด 80 x 110 เซนติเมตร

(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566)

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ ชั้นที่ 3

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม “Chaotic Morning” (ภาพที่ 3) ชั้นนี้ ได้แรงบันดาลใจมาจากเรื่องเล่าถึงสภาพสถานการณ์ความวุ่นวายก่อนไปโรงเรียน ในยามเช้า การเตรียมอาหารของแม่ อาหารที่ได้รับประทานทุกเช้านั้นก่อนไปโรงเรียน คือ เมนูไข่ เช่น ข้าวกับไข่ดาวร้อน ๆ ไข่ต้มสับละเอียดคลุกกับข้าวใส่น้ำปลาเล็กน้อย พ่อจะเป็นคนป้อนข้าวซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้เวลานานที่สุด หลังจากนั้นจึงไปส่งที่โรงเรียน โดยเรื่องเล่านี้ก็กลายมาเป็นอีกหนึ่งเรื่องเล่าความประทับใจจากพ่อ ซึ่งประสบการณ์นี้ได้หล่อหลอมเป็นวัฒนธรรมการกินให้แก่ผู้วิจัยมาจนถึงปัจจุบัน ผลงานชิ้นนี้นำเสนอสถานการณ์ความวุ่นวาย ด้วยรูปร่างข้าวของเครื่องใช้ในบ้าน เช่น จาน ชาม อาหาร พัดลม ตู้เสื้อผ้า ซึ่งผลงานชิ้นนี้มีลักษณะเด่นเรื่องการใช้เส้น มีการใช้ภาพเขียนสมัยเด็ก ๆ จากสมุดวาดเขียนที่พ่อเก็บไว้นำมาสร้างชิ้นใหม่ผ่านกระบวนการเย็บปัก ใช้เทคนิคการเย็บปักแบบเดินเส้นอิสระ ซึ่งได้พัฒนาต่อ ยอดมาจากผลงานชั้นที่ 2 มีการศึกษาคุณค่าและให้ความหมายกับวิธีการมากขึ้น เทคนิคนี้ต้องใช้อุปกรณ์เฉพาะ คือ ดินสอเดินเส้นอิสระ (Convertible Free Motion Quilting Foot) เป็นกระบวนการสร้างสรรค์เดียวกับการวาดเส้นด้วยประสาทสัมผัสที่ลากเส้นเป็นรูปร่างต่อไปเรื่อย ๆ โดยไม่ให้เส้นขาดจากกัน (Contour Drawing) เพียงแต่เปลี่ยนอุปกรณ์จากดินสอ เป็นเข็มเย็บผ้า ซึ่งวิธีการนี้ต้องอาศัยสมาธิเป็นอย่างมาก ต้องจดจ่อสังเกตรายละเอียดและโครงสร้างของสิ่งที่จะวาดอย่างละเอียด โดยถือเป็นกระบวนการในการฝึกประสาทการรับรู้ให้มีความสัมพันธ์กัน วิธีการนี้แสดงให้เห็นถึงการทบทวน จดจ่อ สิ่งที่ทำลงไปเรื่อย ๆ สายใยสัมพันธ์ ที่เชื่อมเรื่องราวความทรงจำของผู้มีส่วนร่วมเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 4 ผลงานชิ้นที่ 4 “Dad’s Garden” เทคนิค Embroidery

ขนาดผลงาน 80 x 80 เซนติเมตร

(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566)

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ ชิ้นที่ 4

ระยะห่างระหว่างบรรทัด ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม “Dad’s Garden” (ภาพที่ 4) ได้แรงบันดาลใจมาจากการสังเกต พฤติกรรม และความชื่นชอบของพ่อ การชื่นชอบธรรมชาติอาหารการกินที่นำไปสู่อัตลักษณ์เฉพาะตน การสังเกตสภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน สวนที่บ้านที่ถูกปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา สถานที่ที่พ่อชอบอยู่อาศัย นำเสนอภาพความอ่อนโยนเป็นพิเศษของพ่อผ่านภาพสวนดอกไม้ที่แสนอ่อนหวาน ตรงกันข้ามกับรูปลักษณ์ภายนอก ภาพนี้แทนค่าความทรงจำของลูกที่มีพ่อ ยังคงใช้กระบวนการสร้างสรรค์การวาดเส้นด้วยประสาทสัมผัส (Contour Drawing) สร้างเป็นรูปร่างจากธรรมชาติผ่านลักษณะงานแบบศิลปะนาอิว ผลงานชิ้นนี้ได้มีการปรับกระบวนการในการสร้างสรรค์จากงานชิ้นก่อนหน้าในเรื่องของคำนำหน้าในงาน มีการพัฒนาเรื่องการใช้พื้นที่ว่างและจังหวะ เข้ามาช่วยกำหนดความสมดุลให้กับผลงาน อีกทั้งยังเป็นภาษาที่บอกเล่าภาพความทรงจำที่ไม่สมบูรณ์ ตั้งอยู่อย่างเป็นอิสระ มีความอ่อนโยน และแสดงถึงสภาวะความคิดคำนึงถึง

ภาพที่ 5 ผลงานชิ้นที่ 5 “Continuing” เทคนิค Embroidery

ขนาด 105 x 170 เซนติเมตร

(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566)

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ ชิ้นที่ 5

ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม “Continuing” (ภาพที่ 5) ได้แรงบันดาลใจมาจากการประมวลความรู้สึกถวิลหาอดีต นำเสนอมุมมองของการเดินทางจากบ้าน ผู้วิจัยได้นำมุมมองจากภาพที่มีความสะเทือนใจ คือ ภาพมุมมองจากบนเครื่องบิน ที่เมื่อมองลงมาจะเห็นสภาพแวดล้อมภูมิทัศน์ของพื้นที่บ้านเกิดที่ปกคลุมไปด้วยธรรมชาติ ต้นไม้ประจำถิ่น และภูเขาที่มีความเขียวขจี แสดงสภาพแวดล้อมของพื้นที่เขตร้อนชื้น นำเสนอผ่านภาพวาดในวัยเด็กที่ถูกนำมาสร้างใหม่ ด้วยลักษณะที่ไร้ซึ่งหลักทัศนียวิทยา (Perspective) นำเสนอภาพหมู่บ้าน ต้นไม้ ภูเขา อันเป็นพื้นฐานในการขีดเขียนของวัยเด็กที่ถ่ายทอดประสบการณ์รอบตัวอย่างตรงไปตรงมา ผลงานชิ้นนี้ได้ปรับปรุงเทคนิคกระบวนการในการทำงานจากงานชิ้นก่อน ๆ มีการใช้รูปร่างของผืนผ้าห่มที่แสดงถึงความรัก ความอบอุ่น มาเป็นรูปร่างของผลงาน แล้วจึงบันทึกเรื่องราวความทรงจำลงไป มีการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการเย็บปักด้วยมือ ใช้วัสดุเพื่อสร้างค่าน้ำหนัก จุดเด่น จุดรอง ในผลงาน มีการสร้างสรรค์ที่มีความละเอียด

ปราณีตมากขึ้น ภาพนี้แสดงถึงความทรงจำเกี่ยวกับพื้นที่โดยรอบของบ้าน พื้นที่ที่มีความทรงจำร่วมกับพ่อ ประสบการณ์ในการเดินทางจากถิ่นกำเนิดและการยังคงดำเนินต่อไปของความทรงจำ

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ผลงาน	ผลงานชิ้นที่ 1	ผลงานชิ้นที่ 2	ผลงานชิ้นที่ 3	ผลงานชิ้นที่ 4	ผลงานชิ้นที่ 5
ภาพ ผลงาน					
ชื่อ ผลงาน	Daughter, House And Garden	My Dad's Job	Chaotic Morning	Dad's Garden	Continuing
ขนาด	50 X 100 เซนติเมตร	90 X 64 เซนติเมตร	80 X 110 เซนติเมตร	80 X 80 เซนติเมตร	105 X 170 เซนติเมตร
เทคนิค	เย็บ ปัก และยัดใยสังเคราะห์	เย็บ ปัก และปะติดผ้า	เย็บ ปัก	เย็บ ปัก	เย็บ ปัก
แนวคิด	คุณค่าความทรงจำ ความรักระหว่าง พ่อและลูก ผ่านเรื่องราว ของเล่นในวัยเด็ก	คุณค่าความทรงจำ ความรักระหว่าง พ่อและลูก ผ่านเรื่องราว งานก่อสร้างของพ่อ และการเลี้ยงดูลูก	คุณค่าความทรงจำ ความรักระหว่าง พ่อและลูก ผ่านการเล่าเรื่อง การเลี้ยงดูลูก ร่วมกับแม่	คุณค่าความทรงจำ ความรักระหว่าง พ่อและลูก ผ่านความประทับใจ จากสภาพแวดล้อม ของบ้าน	คุณค่าความทรงจำ ความรักระหว่างพ่อ และลูกผ่านพื้นที่ สภาพแวดล้อมของ บ้านและชุมชน คลองป่าเหล่า
สิ่งที่ นำเสนอ	เรื่องเล่าจากพ่อ เกี่ยวกับตุ๊กตา ในวัยเด็ก ประยุกต์วิธีการ เย็บตุ๊กตาผ้า ผสมผสานกับ ลวดลายภาพวาด ในสมัยเด็ก	การปะติดปะต่อ ทับซ้อนกัน ของชิ้นส่วน ความทรงจำเกี่ยวกับ งานของพ่อ ความประทับใจ ในเหตุการณ์ การเลี้ยงดูลูก บนรูปร่างของผ้าห่ม	เรื่องเล่าของพ่อ ถึงแม่และ ประสบการณ์ การเตรียมตัวให้ลูก หรือเตรียม ความพร้อม ก่อนไปโรงเรียน ในตอนเช้าที่แสน วุ่นวายบนรูปร่าง ของผ้าห่ม	ความทรงจำ เกี่ยวกับงานอดิเรก ความชื่นชอบ ธรรมชาติและ ชอบอยู่บ้าน สะท้อนความอบอุ่น อ่อนโยนของพ่อ	ความทรงจำ เกี่ยวกับพื้นที่ โดยรอบ ของบ้านพื้นที่ที่มี ความทรงจำ ร่วมกับพ่อ และการเดินทาง จากถิ่นกำเนิด

ผลงาน	ผลงานขั้นที่ 1	ผลงานขั้นที่ 2	ผลงานขั้นที่ 3	ผลงานขั้นที่ 4	ผลงานขั้นที่ 5
องค์ประกอบ	จัดดูสภาพ แบบพอสมควร ใช้จังหวะ มีการจัดภาพ แบบ 80:20	จัดดูสภาพ แบบสมมาตร มีจุดนำสายตา อยู่กึ่งกลางภาพ และจังหวะ การกระจาย ค่าน้ำหนัก ไปรอบ ๆ	จัดดูภาพ แบบพอสมควร มีการเน้น จุดเด่น ด้วยความหนา ของเส้นและ ขนาดของรูปร่าง	จัดดูภาพ แบบสมมาตร สร้างจุดเด่น ด้วยการตัดกัน ของสีวิสด จังหวะของเส้น และรูปร่าง	จัดดูภาพ แบบพอสมควร จุดเด่นเกิดจาก ค่าน้ำหนักสีของ วิสดและกลุ่ม ของรูปร่าง ใช้พื้นที่ว่างและ เส้นในการนำ สายตา
ปัญหา	เทคนิคการเย็บที่ ไม่มีความชำนาญ	เทคนิคการเย็บ ที่ไม่มี ความชำนาญ	การใช้ด้าย ไหมเส้นเล็ก ในการเย็บ ทำให้ผลงาน มีค่าน้ำหนักที่ ค่อนข้างอ่อน	การเย็บปักด้วย มือส่งผลต่อ ระยะเวลา การทำงาน ที่ค่อนข้างช้า	การเย็บปักด้วย มือส่งผลต่อ ระยะเวลา การทำงาน ที่ค่อนข้างช้า
การแก้ไข และการ พัฒนา	ฝึกฝนเทคนิค และ ศึกษาวัสดุเพิ่มขึ้น	ฝึกฝนเทคนิค และศึกษาวัสดุ เพิ่มขึ้น	เน้นจุดเด่นด้วย ค่าน้ำหนัก ที่เพิ่มขึ้น	วางแผน กระบวนการ สร้างสรรค์ ผลงานให้เร็วขึ้น	วางแผน กระบวนการ สร้างสรรค์ ผลงานให้เร็วขึ้น

(ที่มา : เนธิมา สุวรรณวงศ์, 2566, น.30)

สรุปผลการวิจัย

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม: พ่อและบ้านที่ยังสร้างไม่เสร็จ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนถึงความทรงจำระหว่างพ่อกับลูก คุณค่าความรักระหว่างพ่อกับลูก และเพื่อศึกษากระบวนการและเทคนิควิธีการ การสร้างสัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมสื่อผสมให้สอดคล้องกับแนวคิด อันนำไปสู่ การพัฒนาผลงานต่อไป ซึ่งมีการศึกษากระบวนการและเทคนิควิธีการ การสร้าง สัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมสื่อผสม การแทนค่าความรู้สึกผ่านวัสดุที่สอดคล้อง กับแนวคิด การค้นหา สำนวนวิสดที่มีความสัมพันธ์กับความทรงจำระหว่างพ่อ และผู้วิจัย โดยอาศัยทัศนธาตุทางศิลปะมาเป็นสื่อสร้างสรรค์ ซึ่งสรุปและ อภิปรายผลได้ ดังนี้

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ย้อนรำลึกกลับไปทบทวน และมีส่วนร่วมในความทรงจำ คุณค่าความรักระหว่างพ่อกับลูกอีกครั้ง ผู้วิจัย ได้ศึกษาข้อมูลจากสถานที่จริงและประสบการณ์ตรงของตนเองในพื้นที่บ้านเกิด ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยวิธีการสำรวจและการสังเกตทางตรง (Direct Observation) บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม วัตถุทางความทรงจำ (Memory Object) ภายในบริเวณบ้าน ได้แก่ ตุ๊กตา ผ้าห่ม ภาพวาดเขียนของเล่น ในวัยเด็ก สิ่งแวดล้อมในพื้นที่คลองป่าเหล่า อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์แบบไม่จำกัดคำตอบ (Non-Directive Interview) จากเรื่องเล่าของพ่อถึงประสบการณ์ ความประทับใจและความทรงจำที่มีร่วมกัน ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และอิทธิพลทางศิลปกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับ จิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Painting) การศึกษาแนวคิดการ怀旧อดีต (Nostalgia) ศิลปะแบบนาอิว (Naive Art) จากผลงานของ Marc Chagall ที่นำเสนอเรื่องราวเนื้อหาสาระที่พบเห็นในชีวิต หรือเพื่อความเบิกบานและ พึงพอใจส่วนตนตามสภาพบริบทที่ดำรงอยู่ และการสร้างทัศนียภาพตามจิตชอบ (กำจร สุนพงษ์ศรี, 2559, น.435) อิทธิพลงานเย็บปัก (Embroidery) จากศิลปิน Carmen Segovia และ Lyndsey Mcdougall ที่เล่าวิถีชีวิต ประสบการณ์ของตนเอง ผ่านการใช้ด้ายและวัสดุหัตถกรรม นำเสนอช่องว่าง พื้นที่ การทำซ้ำ แนวคิดเกี่ยวกับระยะทาง (เมตตา สุวรรณศรี, 2561, น.183) ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาผลงานในการใช้ทัศนธาตุ จังหวะ พื้นที่ว่าง และการจัดองค์ประกอบ สร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม จำนวน 5 ชิ้น ผลจากการศึกษาพบว่า งานเย็บปัก (Embroidery) ที่มีการใช้วัสดุจากผ้าที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ตุ๊กตา เสื้อผ้า ผ้าห่มในวัยเด็ก สามารถแสดงออกถึงความรู้สึกความอบอุ่น อ่อนโยนได้ การนำเสนอเรื่องเล่า (Story Telling) ชีวิตการเลี้ยงดูลูกของพ่อ ผ่านมุมมองของลูกสาว แสดงออกถึงการ怀旧อดีต ความทรงจำในวัยเยาว์ และสร้างความตระหนักถึงคุณค่า ประสบการณ์ที่บ่งบอกถึงความรักของพ่อกับ ผู้วิจัยได้

การศึกษากระบวนการและเทคนิควิธีการ การสร้างสัญลักษณ์ในงานจิตรกรรมสื่อผสมให้สอดคล้องกับแนวคิด อันนำไปสู่การพัฒนาผลงาน ผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ผลงานนั้น พบว่า ได้เทคนิคในการสร้างสรรค์จิตรกรรมสื่อผสม 3 เทคนิค ได้แก่ วิธีการที่ 1 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วยปากกาเขียนผ้า การเย็บ การต่อผ้า การปัก และการขุ่น วิธีการที่ 2 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วย การเย็บ การต่อผ้า การปัก การขุ่น และการใช้ใยสังเคราะห์ และวิธีการที่ 3 การสร้างงานจิตรกรรมสื่อผสมด้วย การปัก และการขุ่น โดยผลจากการวิเคราะห์ผลงานพบว่า ผลงานในระยะแรกมีการค้นคว้าหาวัสดุที่นำมาใช้สร้างสรรค์ พบปัญหาด้านการทดลองเทคนิค ซึ่งต่อมาได้พัฒนาปรับปรุงกระบวนการ มีการปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีการที่ใช้เพื่อให้มีการสื่อความหมายทั้งตัววัสดุและวิธีการที่ใช้ให้สอดคล้องกับแนวคิด ความทรงจำ คุณค่าความรู้สึกระหว่างพ่อกับลูก แสดงถึงอารมณ์การถวิลหาอดีต การย้ายถิ่นฐาน ความทรงจำที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ชัดเจน ผ่านการใช้สี พื้นที่ว่าง จังหวะการวางรูปร่างอย่างอิสระ การแก้ปัญหาเกี่ยวกับค่าน้ำหนัก การพัฒนาการสื่อความหมายผ่านพื้นที่รองรับที่ได้จากรูปร่างของผ้าห่ม แสดงถึงพื้นที่ที่ตั้งอยู่ของประสบการณ์ในอดีต ที่มีความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้วิจัยสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะการถวิลหาอดีตของผู้วิจัย การแทนค่าความรู้สึกที่ได้หวนรำลึกถึงอดีตที่มีร่วมกันกับบุคคล และพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อชีวิต ซึ่งการทำงานของความทรงจำในอดีตเหล่านั้นยังคงดำเนินมา และคอยหล่อเลี้ยงจิตใจของผู้วิจัยจนถึงปัจจุบัน สถานที่ที่ไม่สมบูรณ์ไม่มีผลไปมากกว่าภาพของความทรงจำที่เต็มไปด้วยความรักและความอบอุ่นของครอบครัว การประเมินคุณค่าของบุคคล ไม่สามารถประเมินได้ด้วยความสำเร็จในมิติเดียว เช่นเดียวกับความทรงจำของผู้วิจัยที่มีต่อพ่อที่ถึงแม้บ้านที่พ่อสร้างให้ครอบครัวอยู่อาศัยจะยังไม่เสร็จสมบูรณ์ แต่ในทางความรู้สึกพ่อเป็นบุคคลที่คอยอยู่เบื้องหลัง เป็นรากฐานการเติบโตของคนในครอบครัว เป็นพื้นที่ปลอดภัยเหมือนบ้านที่พร้อมโอบรับจิตใจของผู้อยู่อาศัยเสมอมา

เอกสารอ้างอิง

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. (2559). *พจนานุกรมศัพท์ทัศนศิลป์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กิตติพล สรีคานนท์. (2564). *ความทรงจำที่เราคิดว่าจดจำได้นั้นแท้จริงเป็นสำเนาของความทรงจำแรก*. สืบค้น 15 พฤษภาคม 2565. <https://adaymagazine.com/in-praise-of-memory/>
- เนธิมา สุวรรณวงศ์. (2566). *ผลงานชิ้นที่ 1 Daughter, house and garden เทคนิค Embroidery ขนาด 50 x 100 เซนติเมตร* [รูปภาพ]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2566). *ผลงานชิ้นที่ 2 My dad's job เทคนิค Embroidery (Sewing, Patchwork) ขนาด 90 x 64 เซนติเมตร* [รูปภาพ]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2566). *ผลงานชิ้นที่ 3 Chaotic morning เทคนิค Embroidery ขนาด 80 x 110 เซนติเมตร* [รูปภาพ]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2566). *ผลงานชิ้นที่ 4 Dad's Garden เทคนิค Embroidery ขนาดผลงาน 80 x 80 เซนติเมตร* [รูปภาพ]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2566). *ผลงานชิ้นที่ 5 Continuing เทคนิค Embroidery ขนาด 105 x 170 เซนติเมตร* [รูปภาพ]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2566). *การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์* [ตาราง]. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- พัฒนา กิตติอาษา. (2546). *มานุษยวิทยากับการศึกษานโยบายการแก้ไขอาชญากรรมในสังคมร่วมสมัย*. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

เมตตา สุวรรณศรี. (2561). จิตรกรรมสื่อผสม เย็บปัก ถักทอ ดุนนูน ย้อมเส้นใย
ที่ได้แรงบันดาลใจจากผลงานศิลปะของลูกออทิสติก. *ว.ศิลป์ พีระศรี*,
6(1), 170-193.